

**B 34° zondag door het jaar
Christus Koning
M. Assumpta
24 november 2024**

Eerste lezing (Dan., 7, 13-14)

Uit het boek Daniël

De profeet Daniël vertelt hoe hij eens had gedroomd
van een oude wijze man op een troon.
Duizenden stonden voor hem,
en eerden hem.
' En dan,' vertelt Daniël 'zag ik iemand komen
op een wolk uit de hemel.
Hij zag er uit als een mens.
En toen hij voor de oude wijze man was gaan staan,
werd hem koninklijke macht gegeven.
En alle volken van de aarde,
welke taal ze ook spraken, huldigden hem.
En aan die koninklijke macht zou nooit een einde komen.'

Tweede lezing (Apok., 1, 5 – 8)

Uit het boek der Openbaring

Zusters en broeders,
mogen jullie leven onder de zegen van Jezus, de Christus.
Hij heeft getuigd van God,
en zijn getuigenis is betrouwbaar.
Hij is de eerste die de dood heeft overwonnen.
Ja, hij is koning boven alle koningen van de aarde.

Aan hem komt alle eer toe,
want uit liefde voor ons heeft hij veel moeten lijden.
Maar daardoor heeft hij onze zonden goedge maakt.
Hij heeft ons gemaakt tot een koninkrijk van priesters
in dienst van God, zijn Vader.
Hij verdient onze eerbied en onze overgave tot in eeuwigheid.

Eens zal hij komen op de wolken.
Iedereen zal naar hem opkijken.
Ook zij die hem gedood hebben.
En alle volkeren van de aarde zullen om hem wenen.
Ja, zo zal het zijn.

En God de Heer zegt:

'Ik ben de eerste en de laatste, de alfa en de omega.
Ik ben degene die er was, die er is, en die er altijd zal zijn.
De almachtige.'

Evangelie (Joh., 18, 33b-37)

Uit het evangelie volgens Johannes

Pilatus vroeg aan Jezus:

'Ben jij de koning van de Joden?'

Hij antwoordde:

'Hebt u dat zelf bedacht, of hebben anderen dat over mij verteld?'

En Pilatus zei: 'Ik ben toch geen Jood.

Het zijn jouw eigen volksgenoten, jouw eigen hogepriesters, die je aan mij hebben uitgeleverd.

Wat heb je wel gedaan?'

Jezus antwoordde: 'Ik ben geen koning van de wereld.

Want was dat zo geweest, dan zou ik onderdanen hebben gehad,
die voor mij gevochten zouden hebben,

en zouden gezorgd hebben dat ik niet in de handen van de Joden zou gevallen zijn.

Maar ik ben geen koning van deze wereld.'

'Dus,' zei Pilatus 'je bent dan toch koning?'

'Ja', zei Jezus, 'Ik ben koning,

maar met geen andere opdracht

dan getuigenis af te leggen van wat waar is.

Daarvoor ben ik in de wereld gekomen.

En wie de waarheid liefheeft, zal luisteren naar wat ik zeg.'

Homilie

Z en B,

Op 15 november II. waren in 'de Afspraak op Vrijdag' Conner Rousseau, voorzitter van Vooruit, professor Ive Marx van de Antwerpse Universiteit, en journalist Bart Eeckhout van De Morgen te gast.

En omdat het die dag in ons land koningsdag was, vroeg Ivan Devadder hen hoe zij stonden tegenover het koningshuis in ons land.

Alle drie zegden ze principieel voorstander te zijn van een presidentieel systeem met een gekozen staatshoofd.

Maar alle drie ook vulden ze aan met te stellen dat in een ingewikkeld land als het onze het niet eenvoudig zou zijn om een president te kiezen. En dat een koning als staatshoofd misschien toch nog het beste is.

'En,' voegde professor Marx eraan toe, 'Met Filip treffen we het nogal, hij doet het goed. Veel beter dan men vooraf gedacht had.'

Conner Rousseau sloot zich daarbij aan en zegde: 'op papier zou het fair zijn dat het land zelf zijn staatshoofd kiest, maar we moeten toegeven dat het koningshuis voor ons een element van rust betekent, vooral in politiek troebele tijden. Met de koning hebben we een arbiter, die er op een zeer omzichtige manier voor zorgt dat het spel

gespeeld blijft. En de manier waarop koning Filip dat doet is heel professioneel; hij luistert en probeert met wat hij hoort een synthese te maken met een zo breed mogelijk draagvlak.'

Z en B,

In het kort samengevat zeggen ze noch min noch meer: koning Filip vervult zijn functie in ons land, dat niet zo eenvoudig te besturen valt, als een dienst aan de bevolking.

Een koningschap als een dienst.

Mooi is dat.

Want als we het hebben over een koning, dan associëren we dat gewoonlijk met een grote troon, een hermelijnen mantel, een kroon met edelstenen en een gouden koets.

Zie maar hoe ze er in Groot Britannïë en Nederland mee uitpakken op de grote dagen.

Maar in ons land hebben de vorsten nooit een kroon gedragen, en ze werden ook nooit in koetsen of pompeuze kledij rondgevoerd.

Misschien wijst dat erop dat hun taak vooral gezien wordt als een dienst aan het land en zijn bevolking.

Z en B,

Ging het in het verhoor van Jezus door Pilatus ook daar niet over, toen hij hem vroeg: 'Ben jij de koning van de Joden?'

Pilatus zal het toppunt van arrogantie hebben gevonden dat deze timmermanszoon, die ze voor hem brachten, het lef had om zich koning te noemen. Want dat zou betekend hebben dat hij zich vergeleek met de keizer van Rome en al diens grandeur.

Daarom wilde hij voor de zekerheid het hem nog eens zelf horen bevestigen.

'Is het waar dat jij zo ijdel bent om je koning te noemen?'

En hij zal verrast zijn geweest van Jezus' vlotte antwoord: 'Ja, ik ben koning.'

Dan moet hij zo verontwaardigd hebben gekeken, dat Jezus vond dat hij wat verduidelijking moest geven.

Daarom voegde hij eraan toe: 'Maar ik ben geen koning zoals jullie zich in de wereld een koning voorstellen. Ik ben geen koning die steunt op macht en wapengeweld.

Mijn kracht ligt in de diepe zin van ons bestaan, en wat ik ben en wat ik zeg getuigt daarvan. Wij zijn hier op aarde om *dienstbaar* te zijn. Zo heeft God het geschikt.'

De les die Jezus toen aan Pilatus gaf, is er één aan ons allen, nl. dat dienstbaarheid de opdracht is van iedereen, zowel van hen die een uitvoerende taak hebben, als van hen die leiding geven.

Beide zijn nodig om de samenleving ordelijk te laten verlopen.

Maar dat betekent niet dat degene die leiding geeft meer zou zijn dan degene die uitvoert.

Het komt erop aan dat iedereen – waar zijn plaats ook is op de maatschappelijke ladder – zijn taak op de best mogelijke manier vervult. Niet zozeer om er zelf zoveel mogelijk aan te verdienen, maar om zijn geëigende bijdrage te leveren tot een goed draaiende samenleving.

Daarin is de taak van een vuilnisophaler even noodzakelijk als de taak van een eerste minister.

Als de eerste minister zijn taak niet goed vervult, verdient hij minder waardering en erkentelijkheid dan de vuilnisophaler die er trouw en met de glimlach voor zorgt dat onze straten proper gehouden worden.

Alleen moet men altijd voor ogen houden dat de verantwoordelijkheid steeds groter wordt naarmate men een hogere en belangrijker plaats inneemt op de maatschappelijke ladder.

Daarom wordt het ook zo kwalijk genomen wanneer kerkmensen het evangelie van Jezus van Nazareth met woorden voorhouden, maar er zelf niet naar leven.

Zoals ooit bisschop Gaillot schreef: een kerk die niet dient, dient tot niets.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.